Straschill'ova grenčica iz zelenjave je naravni izvleček (ekstrakt) najfinejših **zdravilnih zelenjav** in najbolj uspešnih korenin. **Straschill'ova grenčica iz zelenjav** vsled tega priznano najboljši **želodec okrepčujoči** prebavni liker. 44

Naše čete vkorakale v Kimpolung.

K.-B. Dunaj, 7. februarja. Uradno se poroča:

Položaj na Rusko-Poljskem in v Galiciji je neizpremenjen.

Na karpatski bojni črti se bijejo hudi boji.

V južni Bukovini naše čete uspešno napredujejo, Rusi se povsod umikajo. Včeraj se je javilo, da je bilo vjetih 1200 vjetnikov. Zaplenila se je velika množina vojnega materiala.

Popoldne so med velikim veseljem prebivalstva vkorakale naše čete v Kimpolung.

Namestnik šefa generalštaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo. — Odbiti ruski napadi. — Nemci vjeli od 1. februarja nad 6000 Rusov.

Berolin, 5. februarja. Veliki glavni stan: Na vzhodnopruski meji so bili ponovljeni napadi Rusov južno od reke Memel odbiti. Pravtako so se ponesrečili ruski napadi proti naši na novo izvojevani postojanki vzhodno od Bolimowa. Število tam vjetih sovražnikov znaša od 1. februarja v celoti 26 častnikov in približno 6000 mož.

Najvišje armadno vodstvo.

Sveta vojna v vsej Afriki razglašena.

K.-B. Konstantinopel, 9. februarja. Neki sorodnik šajha Senussijev, Said Ali Halil, ki je tu-sem dospel, izjavil je v nekem pogovoru, da so takoj, ko se je fetvo (naznanilo) o džihadu (sveti vojni) v Afriki razglasilo, se vsi Turki s Senussijem na pot podali, med njimi tudi mnogo tuneških ter algerskih vojakov. Naznanilo o sveti vojni je že po vsej Afriki razglašeno. Said ali Halil je potrdil vesti o prvih uspehih Senussijev.

Bolni napljučih
Sanatorij Aflenz
Hofacker (830 m) Štajersko. Prospekti.

Bitka pri Limanovi-Lapanowu.

(Iz vojnega poročevalskega stana).

Uvod.

Ko je ob začetku vojne šlo za to, kako in kakšna naj bodo uradna poročila o vojnih dogodkih, se je moralo določiti kot pravec načelo, da se o dogodkih pooročaj stvarno in neolepšano, toda z onimi omejitvami, ki bi izključevale vsako možnost, da bi se sovražnik okoristil s podatki in mogel iz njih sklepati o nadaljnih operacijah. Iz tega razloga so se mogli večkrat veliki uspehi našega orožja le kratko in zakasnelo omeniti.

Enake omejitve so morale veljati tudi za članke vojaške vsebine v časopisju. Sicer se je pa naše domoljubno časopisje s pravim patrijotičnim čustvom vsak čas rado oziralo na to zahtevo.

Sedaj so ti oziri za marsikatere minole dogodke postali brezpomembni ter je mogoče objaviti natančnejše opise posameznih oddelkov in dogodkov te vojne.

Gotove stvari se vsekakor tudi sedaj ne morejo podati brez vsakega pridržka in popolnoma neprikrite. Pozabiti tudi ne smemo, da je na bojišču na razpolago razmeroma le nezadosten material. Grafične pomočke je treba opustiti, ker bi splošno objavo bistveno otežili. Operacije se dado na podlagi zemljevida lahko zasledovati.

Več vzrokov govori za to, da se kot prvi primer sistematičnega opisa izbere decemberska bitka v zapadni Galiciji, ki je zvezana s krajevnima imenoma Limanova in Lapanov. Ta bitka je zadnji, oziroma najnovejši zaključeni boj velikega sloga, ki so ga izvojevale naše čete in spomin nanj je na podlagi dnevnih poročil še živ.

Z uspehi zaveznikov pri Limanovi-Lapanowu na jugu, pri Lodzu in ob Bzuri na severu so bile ruske vojaške mase, ki so se grozeče valile proti zapadni Galiciji in vzhodni Nemčiji, nazaj vržene. Spričo upov trosporazuma, ki jih je stavil na ponosno napovedano rusko ofenzivo, morda ni pretirano, če smatramo one zmage našega in nemškega orožja kot srečno prestano krizo sedanje svetovne vojne.

Končno je ravno opis ljutih decembrskih bojev v zapadni Galiciji posebno primeren, da narodom v monarhiji predoči, koliko žrtvujejo naši vrli vojaki v zvestem orožnem bratstvu s svojimi nemškimi tovariši za veliko skupno stvar: kako po cele tedne, skoraj noč in dan v boju, voljno prenašajo največje težave in pomanjkanje, kljubujejo vsem nevarnostim in strahotam, kako z nadčloveškim naporom vseh sil premagujejo zahteve moderne vojne, katerih preje nihče niti slutil ni, in kako vedo za svojo domovino junaško zmagati ali umreti.

V tem smislu naj se sprejme naslednji opis, ki naj obenem pokaže, pred kako težke naloge in položaje, polne izprememb, je bilo postavljeno vodstvo.

Položaj v novembru in načrt za ofenzivo v zapadni Galiciji.

Nevemberski dogodki so povzročili kakih 100 km široko vrzel v obojestranski vojni fronti. Medtem namreč, ko je osma ruska armada generala Brusilova z zapadnim krilom sledila našim četam, ki so se umaknile čez Karpate, v smeri proti Bartfi, je tretja ruska armada generala Radka Dimitrijeva prodirala proti zapadu ter z znatnimi silami posegla v boj severno od Visle; do 27. novembra zvečer je ta armada z IX. in XI. zborom prodrla približno do črte Lapanow-Niepomelice, to je blizu naših pripravljenih postojank pri Dobczycah in Vielizki. Tu je imela skupina fcm. Ljubičića, ki se je bila med neprestanimi boji korakoma umaknila in je bila sedaj znova v stiku z ruskimi prednjimi četami nalogo, da zadrži nadaljno prodiranje vrzeli na fronti zavaroval podmaršal baron Nagy z močnejšo artiljerijo in poljskimi legijonarji s tem, da je pri Dobri proti Limanovi prodirajoči ruski konjenici zaprl prehode.

V soglasju z Ljubičićevo skupino so se glavne sile armade Nj. c. in kr. visokosti generala pehote nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki so bile v svrho, da razbremene našo fronto na južnem Poljskem, napravile iz Krakova sunek proti severovzhodu, po trdih bojih z deli 3. ruske armade, ki so bili prekoračili Vislo, in z z močnimi silami 9. ruske armade — umaknile s severnega brega Visle v trdnjavsko območje.

Iz tega položaja je izviral sklep armadnega vodstva, da se močne sile nadvojvodove armade ter prihajajoča nemška ojačenja po železnici premaknejo v prostor Chabowka-Jordanow ter z njimi nepričakovano od juga napade sovražnik, ki je prodrl v zapadno Galicijo.

Ta sklep je dovedel do bitke pri Limanowi-Lupowu.

Ofenziva čez Lapanow do krize pri Limanovi dne 8. decembra.

Že 28. novembra so dospeli v Chabowko prvi transporti.

V smislu višjih namenov je dobil podmaršal Roth v Krakovu dne 29. novembra nalog, da z njemu podrejenimi silami ter z nemškimi četami, ki jim je poveljeval generalni poročnik pl. Besser, čez Jordanow-Chabowko-Mazano Dolno od strani napade sovražnika, ki je prodiral proti Ljubičićevi skupini.

Medtem se je znatna sovražna konjenica, ki je nastopala proti skupini Nagy, ojačila še z infanterijo. Podmaršal baron pl. Nagy je mogel dne 28. novembra odbiti še vse napade pri Dobri, naslednji dan pa je bil prisiljen pomakniti se nazaj v novo postojanko pri Kasini-Wielki in južno od nje; to postojanko je mogel držati tudi še 30. novembra.

Tega dne so prvi oddelki po železnici došlih sil dospeli do Mszane Dolne. Da bi se mogel z močnim in kolikor mogoče naprej potisnjenim desnim krilom napraviti sunek približno v splošni smeri od Tymbarka proti Bochniji, se je morala edina, od končne železniške postaje v Tymbark vodeča cesta očistiti sovražnika.

V to svrho so dne 1. decembra nižjeavstrijske in moravske domobranske čete od Kasine Wielke proti severu posegle v boj, v katerem se je vrla konjenica bila peš. Dne 2. decembra opoldne je prišla s sovražnikom v stik tudi linška infanterijska divizija, in sicer zapadno od Dobre; sovražnik se je jel umikati na gole, strmo proti jugu padajoče višine severno od navedenega kraja in železnice. Pozno zvečer je bila cesta do Dobre očiščena Rusov, prostor pri Tymbarku pa še vedno v sovražnih rokah.

Da bi se ta prostor hitro osvojil in s tem na obeh straneh ceste proti Skrzydlni v severni smeri napadajočim četam zagotovile dopolnitve in da se nove, po železnici dospevajoče čete lahko pomaknejo naprej, so se nanovo došle tirolske čete dne 3. decembra razpostavile od Dobre ob cesti in dalje južno čez Slopnice k napadu na Tymbark. Zvečer je bil sovražnik pregnan in cesta do križišča severnozapadno od Limanowe v naši posesti.

Vsled odločnega nastopa in hitrega delovanja naših čet so se mogle zadnje sile nemških čet, katerih prvi deli so dne 3. decembra marširali do Dobre, voziti do Mszane Dolne; nadaljna preložitev končne postaje, na primer v Dobro ali Tymbark, je bila iz železnično-tehničnih razlogov za enkrat še nemogoča.

Dne 3. in 4. decembra so avstro-ogrske sile v severni smeri pridobivale vedno več ozemlja in po trdih bojih dospele blizu kraja Zbydniow, ki leži kake 3 km. južno od Lapanowa, in do

Boji za Varšavo.

Z ozirom na naša uradna poročila o gigantovskih bojih združenih nemških in avstro-ogrskih armad zoper Ruse in zlasti za trdnjavo Varšavo, prinašamo danes mali zemljevid z okolico Varšave, ki bode gotovo cenjene čitatelje zanimal.

Karte zu den Kämpfen vor Warschau.